

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 863

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 noiembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
280.	— Lege pentru modificarea Legii apiculturii nr. 383/2013	2		
845.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii apiculturii nr. 383/2013	3		
★				
281.	— Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul meteorologiei.....	3		
846.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul meteorologiei.....	4		
★				
282.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente	4-5		
847.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente.....	5		
★				
283.	— Lege pentru modificarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”	6		
848.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”		6	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 627 din 8 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale				7-10
Decizia nr. 628 din 8 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice				10-13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
942.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea „Complexul Energetic Hunedoara” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri		14-16	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea Legii apiculturii nr. 383/2013

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea apiculturii nr. 383/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 9 ianuarie 2014, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Obiectul prezentei legi îl constituie crearea cadrului legal privind reglementarea activității apicole în scopul protejării albinelor și dezvoltării apiculturii.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Activitatea în apicultură poate fi practică de orice persoană fizică sau juridică cu respectarea legislației în vigoare. Statul român prin ministerele de resort sprijină activitatea de creștere a albinelor, a creșterii numărului și producției familiilor de albine, a valorificării superioare a resurselor melifere, a produselor apicole și a conservării biodiversității.”

3. La articolul 5, literele s), ș) și t) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„s) *familie de albine de elită* — familie de albine de rasă pură, cu performanțe superioare selecționate, ca urmare a aplicării programului național de ameliorare și care transmite constant, prin descendență, însușirile respective;

ș) *stupina de elită* — stupina autorizată de autoritatea competentă în domeniu, respectiv Agenția Națională pentru Zootehnie «Prof. dr. G. K. Constantinescu» în creșterea familiilor de albine de elită și producerea de material biologic selecționat, conform programului național de ameliorare la albine;

t) *stupină de multiplicare* — stupină autorizată de autoritatea competentă în domeniu, respectiv Agenția Națională pentru Zootehnie «Prof. dr. G. K. Constantinescu», pentru multiplicarea materialului genetic provenit de la familii de albine cu performanțe superioare, de rasă pură, din stupina de elită, conform programului național de ameliorare;”

4. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Ameliorarea albinelor din România se realizează prin programul național de ameliorare întocmit de organizațiile și asociațiile acreditate de Agenția Națională pentru Zootehnie «Prof. dr. G. K. Constantinescu» pentru înființarea și menținerea evidențelor genealogice, respectiv registre genealogice.

(2) Programul național de ameliorare are la bază ameliorarea rasei locale A. M. Carpatica, în rasă curată, elaborat în conformitate cu legislația națională și programul național de ameliorare a albinelor.

(3) Producerea pentru comercializare a mătcilor poate fi realizată doar de stupine de multiplicare și de elită, autorizate în acest scop, conform prevederilor legislației în vigoare.

(4) În scopul protecției materialului biologic autohton, introducerea de material biologic pe teritoriul României va fi autorizată de Agenția Națională pentru Zootehnie «Prof. dr. G. K. Constantinescu» și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, cu avizul consultativ al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură — S.A.”

5. La articolul 11, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Autoritățile administrației publice locale, precum și administratorii terenurilor agricole sau silvice sunt obligate să asigure gratuit apicultorilor vetre de stupină pastoralare sau permanente, pe baza autorizației de stupărit pastoral depuse de către aceștia la consiliul local.

(3) Suprafețele de teren se atribuie gratuit de către autoritățile administrației publice locale, precum și de administratorii terenurilor agricole sau silvice pentru vatra de stupină în funcție de mărimea stupinei, în locuri accesibile mijloacelor de transport, și nu vor fi mai mici de 5 mp pentru fiecare familie de albine și de 50 mp pentru pavilioane.”

6. La articolul 11, alineatul (4) se abrogă.

7. Articolul 12 se abrogă.

8. La articolul 13, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Amplasarea familiilor de albine pe terenurile deținute de apicultori, cu orice titlu, se face la o distanță de cel puțin 10 m față de drumurile publice sau hotarele proprietăților din domeniul public aflate în intravilan ori în extravilan și la o distanță de cel puțin 5 m față de hotarele proprietăților din domeniul privat aflate în intravilan ori în extravilan.

(3) Numărul familiilor de albine amplasate pe vatra permanentă, pentru iernat, nu este limitat.”

9. La articolul 18 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) cu avertisment sau amendă de la 50 lei la 70 lei, în cazul nedeținerii carnetului de stupină;

b) cu avertisment sau amendă de la 25 lei la 50 lei, în cazul necompletării carnetului de stupină;”

Art. II. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale elaborează Regulamentul privind organizarea stupăritului în România, pe care îl aprobă prin ordin al ministrului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii apiculturii
nr. 383/2013**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii apiculturii nr. 383/2013 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 noiembrie 2015.
Nr. 845.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul meteorologiei

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Alineatul (2) al articolului 1 din Legea nr. 139/2000 privind activitatea de meteorologie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 7 martie 2014, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Activitatea de meteorologie este de interes public național și cu specific pentru apărare și securitate națională, care se desfășoară în condițiile prezentei legi și în concordanță cu recomandările Organizației Meteorologice Mondiale, organism specializat al Organizației Naționale Unite, cu acordurile încheiate de această organizație cu alte organizații internaționale, precum și cu prevederile convențiilor internaționale în domeniu la care România este parte.”

Art. II. — Legea nr. 216/2004 privind înființarea Administrației Naționale de Meteorologie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 1 iunie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 18 noiembrie 2015.
Nr. 281.

1. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Administrația Națională de Meteorologie este persoană juridică română, care desfășoară activități de interes național și activități cu specific pentru apărare și securitate națională.”

2. La articolul 3 alineatul (2), după litera d) se introduc trei noi litere, literele d1)—d3), cu următorul cuprins:

„d1) realizează studii și cercetări privind identificarea și evoluția zonelor vulnerabile la diverse fenomene meteorologice severe, precum secetă, deșertificare, inundații și altele asemenea, absolut necesare la elaborarea strategiei naționale de prevenire și diminuare a efectelor schimbărilor climatice;

d2) identifică, monitorizează și analizează situațiile și zonele în care este posibil să se intervină activ în atmosferă în vederea modificării regimului precipitațiilor atmosferice;

d3) elaborează prognoze ale câmpului de poluant în cazul unui accident chimic sau nuclear pentru asigurarea protecției populației;”

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul meteorologiei

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul meteorologiei și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 noiembrie 2015.
Nr. 846.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 19 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) și partea introductivă a alineatului (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Proprietarii construcțiilor, persoane fizice sau juridice, și asociațiile de proprietari, precum și persoanele juridice care au în administrare construcții au obligația să acționeze pentru:

a) urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor din proprietate sau din administrare;

b) expertizarea tehnică, de către experți tehnici atestați pentru cerința fundamentală rezistență mecanică și stabilitate, a construcțiilor existente care prezintă niveluri insuficiente de protecție la acțiuni seismice, degradări sau avarieri în urma unor acțiuni seismice în vederea încadrării acestora în clasă de risc seismic și fundamentării măsurilor de intervenție;

c) transmiterea concluziilor raportului de expertiză tehnică și a încadrării construcției în clasă de risc seismic către autoritățile administrației publice locale competente, precum și către Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, în termen de 30 de zile de la data primirii raportului de expertiză tehnică, în vederea asigurării, în condițiile legii, a monitorizării

acțiunilor pentru reducerea riscului seismic, respectiv înscrierii în partea I a cărții funciare a imobilului a clasei de risc seismic în care a fost încadrată construcția existentă;

d) aprobarea deciziei de intervenție și continuarea acțiunilor definite la alin. (6), în funcție de concluziile fundamentale din raportul de expertiză tehnică.

.....
(6) Pentru construcțiile expertizate tehnic și încadrate în clasa I de risc seismic prin raport de expertiză tehnică, indiferent de forma de proprietate, destinație, categorie și clasă de importanță, proprietarii construcțiilor, persoane fizice sau juridice, asociațiile de proprietari, persoanele juridice care au în administrare construcții, precum și conducătorii instituțiilor publice și deținătorii cu orice titlu de construcții de interes și utilitate publică vor proceda, în realizarea obligațiilor care le revin conform legii civile și calității în construcții, la:”

2. La articolul 2, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Se interzic organizarea și desfășurarea de activități permanente și/sau temporare în spațiile prevăzute la art. 2 alin. (5) lit. a) și altele asemenea, care implică aglomerări de persoane, până la finalizarea lucrărilor de intervenție realizate în scopul creșterii nivelului de siguranță la acțiuni seismice a construcției existente.”

3. La articolul 7 alineatul (2), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) prezintă un regim de înălțime de la P+3 etaje inclusiv și minimum 10 apartamente;

c) sunt amplasate în localități pentru care valoarea de vârf a accelerației terenului pentru proiectare la cutremur a_g , potrivit hărții de zonare a teritoriului României din Codul de proiectare seismică P100-1, este mai mare sau egală cu 0,15 g.”

4. La articolul 24 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) nerespectarea obligației de realizare și amplasare a panourilor de înștiințare în termen de 60 de zile de la data primirii raportului de expertiză tehnică, precum și îndepărtarea acestora înainte de începerea execuției lucrărilor de intervenție;”

5. La articolul 24 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (6¹) de către proprietarii construcțiilor/spațiilor din aceste construcții,

persoane fizice sau juridice, asociațiile de proprietari, respectiv de către persoanele fizice sau juridice care au în administrare construcții/spații din aceste construcții.”

6. La articolul 24 alineatul (2), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) nerespectarea prevederilor lit. h), cu amendă de la 50.000 lei la 70.000 lei, împreună cu măsura interzicerii emiterii autorizațiilor de funcționare pentru spațiul în cauză de către autoritatea administrației publice locale competente.”

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 19 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 18 noiembrie 2015.

Nr. 282.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 noiembrie 2015.

Nr. 847.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 7 decembrie 1993, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 10, alineatul 4¹ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Pe întreg teritoriul rezervației, schimbarea utilizării terenurilor agricole folosite ca terenuri agricole productive sau amenajări piscicole se face cu acordul administratorului, numai în baza unor studii tehnice de specialitate.”

2. **La articolul 12, punctele 2¹ și 2² se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„2¹. schimbarea utilizării terenurilor din amenajări agricole sau piscicole, cu excepția celor prevăzute la art. 10 alin. 4¹;

2². nerespectarea de către proprietarii, arendașii sau concesionarii terenurilor ocupate de amenajări agricole sau piscicole, a căror utilizare a fost schimbată, fără a avea la bază

studii tehnice de specialitate, din care să rezulte necesitatea schimbării folosinței amenajării agricole sau piscicole;”.

Art. II. — (1) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, proprietarii, arendașii sau concesionarii terenurilor utilizate ca amenajări agricole sau piscicole, cărora le-au schimbat folosința, sunt obligați să efectueze studii tehnice de specialitate, cu acordul administratorului, din care să rezulte modalitatea utilizării amenajărilor agricole sau piscicole în cauză.

(2) În termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, proprietarii/concesionarii terenurilor cărora le-au schimbat folosința, fără ca studiile de specialitate să justifice acest lucru, sunt obligați să le readucă la starea lor inițială sau, după caz, să le renatureze.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, articolul III din Legea nr. 122/2014 pentru completarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 22 iulie 2014, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 18 noiembrie 2015.

Nr. 283.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 82/1993
privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 noiembrie 2015.

Nr. 848.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 627**

din 8 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Irinel Nicolae Munteanu în Dosarul nr. 3.527/84/2008* al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 739D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia nr. 24 din 3 februarie 2015 în care Curtea a analizat critici similare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.527/84/2008*, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.** Excepția a fost ridicată de Irinel Nicolae Munteanu într-o cauză având ca obiect rejudecarea apelului formulat împotriva sentinței penale prin care autorul excepției, printre alții, a fost condamnat pentru săvârșirea mai multor infracțiuni contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice și a infracțiunii de constituire de grup infracțional organizat.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale și convenționale invocate, în măsura în care, în cauzele aflate în curs de judecată a apelului la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală, nu se permite instanței de apel realizarea unui control asupra legalității actului de sesizare, a probelor și a actelor procesuale efectuate de

organele de urmărire penală în cursul urmăririi penale și restituirea cauzei la organele de urmărire penală în vederea refacerii actului de sesizare sau a actelor procesuale.

6. Cât privește dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013, susține că acestea încalcă principiul egalității în drepturi prevăzut la art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, inculpații care au fost trimiși în judecată, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală din 1968, și cu privire la care nu a fost depășită faza procesuală a camerei preliminare la data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, beneficiind de dreptul de a invoca nulități absolute și nulități relative intervenite în cursul urmăririi penale, care pot conduce la restituirea cauzelor la parchet, în timp ce inculpații trimiși în judecată conform prevederilor aceluiași cod, dar ale căror cauze se aflau în faza apelului la data anterior arătată, sunt privați de beneficiile conferite de procedura camerei preliminare și nu mai pot invoca încălcările anterior menționate, fiind ținuți de interdicțiile prevăzute de Codul de procedură penală. Arată că, întrucât verificarea legalității administrării probelor se face numai de către judecătorul de cameră preliminară, se înfăptuiește o justiție inegală față de persoanele aflate în curs de judecată în faza apelului la momentul intrării în vigoare a Codului de procedură penală, în raport de cele aflate la acel moment în procedura de cameră preliminară, cu toate că aceste persoane au fost urmărite penal sub imperiul aceluiași cod.

7. Referitor la pretinsa încălcare prin dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 a prevederilor art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, subliniază că o componentă a garanțiilor unui proces echitabil este principiul egalității armelor, ce semnifică aplicarea unui tratament egal pe toată durata desfășurării procedurii în fața unei instanțe de judecată, fără ca una dintre părți să fie dezavantajată în raport cu cealaltă. Susține, totodată, că principiul contradictorialității, care este o altă componentă a dreptului la un proces echitabil, presupune, în esență, posibilitatea pentru părțile unui proces de a lua cunoștință de toate probele și observațiile prezentate judecătorului, de natură să îi influențeze decizia, făcându-se trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 1.456 din 4 noiembrie 2011. Arată că, în condițiile în care etapa procedurii în camera preliminară nu există în cazul inculpaților care erau judecați în apel la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală, acestora le este încălcat dreptul de a formula cereri și de a invoca excepții referitoare la legalitatea actelor de urmărire penală, fapt ce determină caracterul inechitabil față de aceste persoane al procesului penal derulat.

8. Susține, de asemenea, că dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 contravin normei constituționale prevăzute la art. 24 alin. (1), întrucât limitează dreptul la apărare al inculpaților trimiși în judecată sub imperiul Codului de procedură penală din 1968 și judecați în faza procesuală a apelului la intrarea în vigoare a actualului Cod de procedură penală, fără a le oferi remediile procesuale necesare sub aspectul posibilității

invocării unor încălcări ale dispozițiilor legale, săvârșite pe parcursul efectuării activității de urmărire penală.

9. Cu privire la pretinsa încălcare prin prevederile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 a dispozițiilor art. 53 din Constituție, subliniază că restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți trebuie să aibă caracter excepțional și temporar și nu trebuie să afecteze substanța respectivelor drepturi sau libertăți. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, precum și la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Arată că în situația unor astfel de restrângeri se impune aplicarea de către legiuitor a principiului *est modus in rebus*, măsurile instituite fiind necesar să fie suficient de rezonabile pentru a nu pune în pericol însăși existența dreptului.

10. Arată că principiul egalității în drepturi este reglementat în art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în cuprinsul Protocolului nr. 12 la Convenție, în art. 20—21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, arată că dreptul la un proces echitabil se regăsește în art. 6 din Convenție și în art. 47 din Cartă, că dreptul la apărare este prevăzut în art. 6 paragraful 3 din Convenție și art. 48 alin. (2) din Cartă și că România a ratificat actele europene arătate, condiții în care încălcarea prin prevederile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 a normelor de drept european la care autorul face referire contravine dispozițiilor art. 20 din Constituție.

11. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013, arată că prin reglementarea situațiilor tranzitorii generate de intrarea în vigoare a Codului de procedură penală, din perspectiva criticată, nu s-a asigurat proporționalitatea între scopul urmărit, acela de accelerare a soluționării cauzelor, și nevoia de garantare a drepturilor fundamentale ale persoanelor cercetate penal. Susține, astfel, că prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 nu așază pe poziții de egalitate procesuală persoanele supuse instrucției penale în momentul intrării în vigoare a actualului Cod de procedură penală, în raport cu persoanele ale căror cauze vor începe să fie judecate sub imperiul noii reglementări, doar acestea din urmă având pe deplin garantate drepturile constituționale în desfășurarea anchetei penale. Se arată că și dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1), art. 53 și art. 124 alin. (2), argumentele invocate în susținerea neconstituționalității dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 fiind aplicabile *mutatis mutandis* și în această ipoteză.

12. **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile criticate sunt norme tranzitorii care reglementează regimul nulităților actelor și lucrărilor de urmărire penală sau ale judecătorului, efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi și invocate sub imperiul noii legi procesual penale, respectiv procedura aplicabilă apelurilor aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală. Totodată, arată că normele procesual penale criticate nu încalcă principiul egalității în drepturi, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât nu înlătură posibilitatea inculpatului de a-și apăra drepturile și interesele legitime în cadrul soluționării apelului, de a beneficia de toate drepturile și garanțiile procesuale, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță imparțială și independentă, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor în apel, după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală. Aceasta cu atât mai mult cu cât calea de atac a apelului este una devolutivă, instanța fiind obligată să examineze cauza sub toate

aspectele de fapt și de drept (substanțial și procesual), permițând deci realizarea unei verificări multilaterale a hotărârii atacate, în baza lucrărilor și materialelor din dosarul cauzei. Apreciază că nu există nicio diferență de tratament juridic între persoanele urmărite penal sub imperiul legii vechi, cu privire la care procesul se afla deja în faza apelului la 1 februarie 2014, și, respectiv, persoanele urmărite penal tot sub imperiul legii vechi, dar față de care nu s-a depășit faza camerei preliminare la data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, întrucât nu este vorba de persoane aflate în aceeași situație cărora li se aplică un tratament diferențiat, ci sunt persoane în situații juridice diferite, în stadii procesuale diferite, cărora li se aplică proceduri diferite, aferente legii în vigoare la momentul corespunzător fazei procesuale în care se găsesc. Arată, de asemenea, că textele de lege criticate nu aduc atingere nici dispozițiilor convenționale privind egalitatea în fața legii, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare de vreme ce inculpatul se bucură de aceleași drepturi și garanții procesuale, chiar dacă într-o altă modalitate de valorificare, de exercitare, respectiv în condițiile și modalitățile reglementate prin dispozițiile tranzitorii cu raportare la noua lege procesual penală.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Avocatul Poporului** arată că a transmis punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, în dosarele Curții nr. 202D/2014 și nr. 567D/2014, în sensul că prevederile art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 sunt constituționale, punct de vedere reținut în deciziile nr. 631 din 11 noiembrie 2014 și nr. 24 din 3 februarie 2015.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (2): „*Nulitatea oricărui act sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi poate fi invocată numai în condițiile Codului de procedură penală.*”

— Art. 10 alin. (1): „*Apelurile aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală se soluționează de către aceeași instanță, potrivit dispozițiilor din legea nouă privitoare la apel.*”

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, art. 53 privind

restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției, precum și dispozițiilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale Protocolului nr. 12 la Convenție și ale art. 20—21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitoare la egalitatea în fața legii și la interzicerea discriminării, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu privire la dreptul la un proces echitabil, art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 48 alin. (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu privire la dreptul la apărare și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitoare la condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 24 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 7 aprilie 2015, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013, în raport de critici similare cu cele invocate în prezenta cauză, reținând, în esență, la paragrafele 20—33, următoarele:

20. Reglementarea în noul Cod de procedură penală a procedurii camerei preliminare are ca scop soluționarea cu celeritate a cauzelor penale, având în vedere că, potrivit Codului de procedură penală din 1968, începerea cercetării judecătorești era tergiversată de cererile și excepțiile formulate de părți, care aveau ca efect restituirea cauzelor la procuror, de multe ori, după perioade lungi de timp de la data sesizării instanței. De aceea, art. 281 alin. (4) lit. a) și art. 282 alin. (4) lit. a) din actualul Cod de procedură penală prevăd că nulitatea absolută reglementată la art. 281 alin. (1) lit. e) și f) și cea relativă prevăzută la art. 282 alin. (1) vizând încălcări ale drepturilor părților în faza de urmărire penală pot fi invocate până la încheierea procedurii de cameră preliminară.

21. Totodată, potrivit noii reglementări, apelul este singura cale de atac integral devolutivă împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță, fiind reglementată la art. 408—425 din Codul de procedură penală. Hotărârea instanței de apel rămâne definitivă de la data pronunțării acesteia atunci când apelul a fost admis și procesul a luat sfârșit în fața instanței de apel, conform art. 552 alin. (1) din Codul de procedură penală, aceasta fiind totodată executorie, potrivit art. 550 alin. (1) din același cod.

22. Spre deosebire de actuala reglementare, potrivit art. 197 alin. 4 din Codul de procedură penală din 1968, nulitatea relativă a actului putea interveni numai dacă încălcările dispozițiilor legale erau invocate în cursul efectuării actului, când partea este prezentă, sau la primul termen de judecată cu procedura completă, când partea lipsea la efectuarea actului, iar instanța lua în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, dacă anularea actului era necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. De asemenea, apelul reglementat la art. 361—385 din acest cod era o cale ordinară de atac. Cu apel puteau fi atacate toate sentințele, cu excepția celor prevăzute la art. 361 alin. 1 lit. a)—f) din Codul de procedură penală din 1968, și anume: sentințele pronunțate de judecătorii; sentințele pronunțate de tribunalele militare; sentințele pronunțate de curțile de apel și Curtea Militară de Apel; sentințele pronunțate de secția penală a Curții Supreme de Justiție; sentințele de dezinvestire și sentințele pronunțate în materia executării hotărârilor penale, precum și cele privind reabilitarea.

23. Așa încât, având în vedere diferențele de reglementare anterior reținute, faptul că normele procesual penale sunt de imediată aplicare, precum și necesitatea asigurării continuității în aplicarea normelor procesual penale prevăzute în cele două coduri succesive, a fost adoptată Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

24. În aceste condiții, Curtea a constatat că aplicarea în cadrul proceselor în curs a normei procesuale criticate reprezintă o concretizare a principiului aplicării imediate a legii noi, potrivit căruia legea nouă se aplică de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi.

25. De asemenea, Curtea a reținut că aplicarea textelor criticate proceselor aflate în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală nu este de natură a crea discriminare între persoanele care cad sub incidența art. 6 din Legea nr. 255/2013, ale căror cauze sunt în curs de judecată în primă instanță, în care la data anterior arătată nu începuse cercetarea judecătorească, persoane care pot formula excepții și invoca nulități referitoare la actele de urmărire penală, până la încheierea procedurii de judecată în camera preliminară, pe de o parte, și persoanele ale căror cauze se aflau în faza apelului la acea dată și care nu se pot prevala de aceste drepturi procesuale, pe de altă parte. Curtea a constatat că ipotezele procesuale în care aceste părți se află sunt diferite, în sensul că, prin acceptarea principiului aplicării imediate a legii procesual penale, remediile juridice de care persoanele aflate în diverse stadii procesuale beneficiază nu pot fi decât diferite. O atare abordare nu poate fi contrară art. 16 din Constituție, din moment ce mecanismele procedurale puse la dispoziția părților sunt capabile să surmonteze problemele de fapt și de drept cu care acestea se confruntă. În acest sens, Curtea a avut în vedere faptul că, în privința persoanelor ale căror cauze erau în faza apelului la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală, posibilitatea de a invoca și solicita constatarea nulității a subsistat în condițiile art. 197 din Codul de procedură penală din 1968, această posibilitate putând fi exercitată în orice fază a procesului penal. Faptul că legiuitorul, începând cu data de 1 februarie 2014, a eliminat această posibilitate în cauzele aflate în apel nu echivalează cu crearea unei situații juridice mai grele acestor persoane în raport cu cele care nu au depășit procedura de cameră preliminară. Din contră, legiuitorul a optat pentru o egalizare a situațiilor celor două categorii de persoane, punând capăt posibilității instanței sau părților de a invoca nulități, în condițiile art. 197 din Codul de procedură penală din 1968, în cauzele pendinte la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală actual. Așadar, legiuitorul a recurs la stabilirea unui moment procesual fix, determinat, până la care nulitățile pot fi invocate de părți sau din oficiu. Pentru atingerea acestui scop legitim, soluția legislativă prevăzută prin textul criticat prevede o măsură adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între interesul colectiv și cel individual, subiectiv.

26. Or, în lipsa unei asemenea norme tranzitorii, s-ar fi ajuns ca prin supraviețuirea legii vechi de procedură penală, cauzelor aflate în apel pe rolul instanțelor de judecată la 1 februarie 2014 să li se aplice art. 197 din Codul de procedură penală din 1968, situație ce ar fi creat, ea însăși, un privilegiu în favoarea părților implicate în aceste cauze, față de persoanele ale căror cauze nu au depășit faza camerei preliminare, conform Codului de procedură penală în vigoare, care pot invoca nulitățile actelor și lucrărilor efectuate doar până la sfârșitul acestei faze.

27. Prin urmare, Curtea a constatat că prevederile art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 nu contravin

dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, prevederilor art. 14 din Convenție, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție și art. 20—21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene referitoare la egalitatea în fața legii și la nediscriminare.

28. Referitor la pretinsa încălcare prin textele criticate a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare, având în vedere argumentele anterior arătate, Curtea a constatat că părțile ale căror cauze erau în curs de judecată în apel la data intrării în vigoare a actualului Cod de procedură penală au avut posibilitatea să invoce excepții referitoare la efectuarea actelor de urmărire penală, respectiv să invoce nulități, în fața primei instanțe, înaintea datei intrării în vigoare a codului anterior referit, așa încât, pentru aceste motive, Curtea a constatat că dispozițiile art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 nu încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Irinel Nicolae Munteanu în Dosarul nr. 3.527/84/2008* al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și constată că dispozițiile art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 628

din 8 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tod Nic Prodcum” — S.R.L. în Dosarul nr. 132/233/2014 al Judecătoria Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 756D/2015.

la apărare, reglementate la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție, la art. 6 din Convenție și la art. 48 alin. (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

29. Pentru aceleași considerente, Curtea nu a reținut nici încălcarea, prin textele criticate, a dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Constituție.

30. Totodată, având în vedere că prevederile art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 nu sunt de natură a aduce atingere drepturilor fundamentale prevăzute la art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3) și art. 24 alin. (1) din Constituție, Curtea nu a reținut nici incidența în cauză a dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei anterior arătate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere faptul că prevederile legale criticate conțin suficiente repere pentru a asigura claritatea și previzibilitatea normei, astfel încât destinatarul lor să prevadă într-o măsură rezonabilă consecințele ce decurg din nerespectarea lor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 132/233/2014, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Tod Nic Prodcum” — S.R.L. din Brusturoasa într-o cauză având ca obiect soluționarea

plângerii contravenționale formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției arată că, din examinarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, la care a formulat plângerea contravențională, se observă faptul că acesta a fost sancționat contravențional cu amenda în cuantum de 5000 lei pentru că nu a respectat prevederile de lege privind modul de completare și eliberare a avizelor de însoțire a pomilor de Crăciun, fără a se identifica de către agenții constatatori elementele ce lipsesc din aviz și prevederile legale care au fost încălcate.

6. În continuare, autorul preia întocmai considerentele Deciziei Curții nr. 494 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 19 iunie 2012, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 58 lit. ad) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere sunt neconstituționale, fiind contrare dispozițiilor constituționale privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, întrucât nu întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate și, de asemenea, imprecizia textului de lege afectează și garanțiile constituționale și convenționale care caracterizează dreptul la un proces echitabil, inclusiv componenta sa privind dreptul la apărare. Așadar, arată că descrierea faptei ce constituie contravenție nu se regăsește în conținutul Legii nr. 171/2010, ci în cuprinsul art. 3, art. 4 și art. 6 din Normele din 27 august 2008 referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund și al anexei nr. 1 la norme, astfel cum au fost aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 996 din 27 august 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 9 septembrie 2008.

7. De asemenea, similar considerentelor Deciziei Curții nr. 494 din 10 mai 2012, arată că, potrivit art. 8 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, „*Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „*Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”. În același fel, susține că prevederile art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010 nu pot fi considerate norme de trimitere. În absența indicării cu exactitate a dispozițiilor legale la care se face trimiterea, nu sunt respectate regulile de tehnică legislativă, cuprinse în art. 50 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000, potrivit căruia, „*În cazul în care o normă este complementară altei norme, pentru evitarea repetării în text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o conține*”. Dimpotrivă, redactarea art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010 are un caracter de maximă generalitate care, într-o tehnică legislativă corectă, ar fi trebuit să figureze ca normă-cadru, detaliată subsecvent de toate celelalte prevederi care stabilesc contravențiile și sancțiunile corespunzătoare.

8. Totodată, observă că norma legală criticată diferă, sub aspectul tehnicii de reglementare, de celelalte norme din cuprinsul Legii nr. 171/2010, prin care sunt instituite contravenții, deoarece acestea stabilesc în mod concret faptele a căror săvârșire atrag răspunderea contravențională. Prin urmare, Curtea urmează să constate că stabilirea faptelor a căror săvârșire constituie contravenții este lăsată, în mod arbitrar, la libera apreciere a agentului constatator, fără ca legiuitorul să fi stabilit criteriile și condițiile necesare operațiunii de constatare și sancționare a contravențiilor, în condițiile în care modalitatea de completare a avizului de însoțire se regăsește în cuprinsul Normelor aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 996 din 27 august 2008.

9. În aceeași ordine de idei, reiterând motivarea deciziei Curții precitată, arată că tehnica de reglementare ce se regăsește în cazul prevederilor legale criticate nu corespunde nici regulilor instituite prin art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „*Actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea*”. Totodată, potrivit art. 1 teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, „*Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București*”. În aceste condiții, Curtea urmează să constate că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate sunt deficitare, întrucât nu stabilesc distinct, precis, explicit și cu claritate modul de completare a avizului de însoțire, elementele obligatorii, precum și elementele a căror lipsă atrage răspunderea contravențională.

10. Arată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut în repetate rânduri că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat, iar, în același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului. În plus, nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta; apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, fața de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66).

11. În lumina celor enunțate mai sus, arată că prevederile art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010, caracterizate printr-o tehnică legislativă inadecvată, nu întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate și sunt astfel incompatibile cu principiul fundamental privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție.

12. Imprecizia textului de lege supus controlului de constituționalitate, constând în lipsa stabilirii cu suficientă claritate a elementelor avizelor de însoțire, lipsa identificării celor care atrag răspunderea contravențională și în absența descrierii faptei a cărei săvârșire constituie contravenție, afectează, pe cale de consecință, și garanțiile constituționale și convenționale care caracterizează dreptul la un proces echitabil, inclusiv componenta sa privind dreptul la apărare. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, în esență, că nerespectarea garanțiilor fundamentale, care protejează presupușii autori ai unor fapte ilicite, în fața posibilelor abuzuri ale autorităților desemnate să-i urmărească și să-i sancționeze, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României*, paragraful 68).

13. **Judecătoria Galați — Secția civilă** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, arătând că elementele pe care trebuie să le conțină avizul de însoțire a mărfii sunt prevăzute expres de art. 4 și art. 6 din Normele din

27 august 2008 referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, astfel cum au fost aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 996 din 27 august 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 9 septembrie 2008. Așadar, nerespectarea prevederilor legale privind completarea avizului de însoțire a mărfii reprezintă contravenție, conținutul constitutiv al acesteia fiind prevăzut de art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010. În aceste condiții, deși prevederile legale ce trebuie respectate la completarea avizului de însoțire a mărfii nu sunt prevăzute de textul normativ care incriminează contravenția, ele sunt reglementate expres în normele menționate, iar textul care reglementează contravenția face trimitere la prevederile legale privind modul de completare și eliberare a avizelor de însoțire a materialelor lemnoase. Prin urmare, art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010 face trimitere expresă la regulile de drept a căror nerespectare atrage sancționarea contravențională în temeiul acestui articol, iar persoana obligată să respecte regimul juridic privind completarea și eliberarea avizelor de însoțire a mărfii nu se poate prevala de necunoașterea acestora. Caracterul general al normei prevăzute de art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010 are ca scop să cuprindă orice nereguli în completarea avizului de însoțire a mărfii apărute prin nerespectarea legislației în vigoare, așa încât, având în vedere cele expuse, instanța consideră că norma criticată este suficient de previzibilă.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 23 iulie 2010, care au următorul cuprins: *„Constituie contravenții silvice și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte: [...] d) nerespectarea de către emitenți a prevederilor legale privind modul de completare și eliberare a avizelor de însoțire a materialelor lemnoase.”*

18. Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin atât dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind respectarea obligatorie a Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, cât și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că încălcarea prevederilor referitoare la fondul forestier atrage după sine răspunderea civilă, contravențională sau penală a persoanei vinovate. Pe lângă sancțiunile contravenționale prevăzute de Codul silvic și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și a faunei sălbatice, având în vedere creșterea alarmantă a faptelor de încălcare a legii cu efecte dezastruoase asupra fondului forestier național al

țării, legiuitorul a adoptat reglementări speciale privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, inițial prin Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, abrogată prin Legea nr. 171/2010, având același obiect de reglementare. Conform Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, sancțiunile aplicabile pentru săvârșirea contravențiilor silvice sunt sancțiunea contravențională principală — amenda, respectiv sancțiunea contravențională complementară — reținerea sau confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din săvârșirea contravenției silvice și/sau retragerea autorizației/atestatului, după caz. Sancțiunile contravenționale aplicate în baza Legii nr. 171/2010 au adresabilitate generală și, totodată, au caracter represiv și punitiv.

20. Curtea reține, de asemenea, că, în cuprinsul său, Legea nr. 171/2010 reglementează regimul juridic al contravențiilor referitoare la administrarea și amenajarea pădurilor, integritatea fondului forestier, paza și protecția pădurilor, regenerarea pădurilor și punerea în valoare a masei lemnoase, exploatarea masei lemnoase și recoltarea produselor nelemnoase, controlul aplicării normelor privind circulația materialelor lemnoase, al depozitelor și instalațiilor de prelucrare a lemnului. Totodată, legea precitată reglementează, în capitolul VIII, procedura în vederea constatării contravențiilor silvice și aplicării sancțiunilor, stabilind persoanele care au competența de agent constator și faptul că prevederile sale se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, în măsura în care Legea nr. 171/2010 nu dispune altfel.

21. Curtea observă că dispozițiile art. 21 lit. d), criticate de către autorul excepției, se regăsesc în capitolul VII al Legii nr. 171/2010 referitor la controlul aplicării normelor privind circulația materialelor lemnoase, al depozitelor și instalațiilor și prevăd că nerespectarea de către emitenți a prevederilor legale privind modul de completare și eliberare a avizelor de însoțire a materialelor lemnoase constituie contravenție silvică și se sancționează cu amenda de la 1.000 lei la 5.000 lei.

22. Curtea reține că autorul excepției susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt deficitare, întrucât nu stabilesc distinct, precis, explicit și cu claritate modul de completare a avizului de însoțire, elementele obligatorii, precum și elementele a căror lipsă atrage răspunderea contravențională, prin aceasta neîntrunind exigențele de claritate, precizie și previzibilitate, fiind astfel incompatibile cu principiul fundamental privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție, pe cale de consecință, fiind afectate și garanțiile constituționale și convenționale care caracterizează dreptul la un proces echitabil, inclusiv componenta sa privind dreptul la apărare.

23. Analizând susținerile autorului excepției și având în vedere ansamblul dispozițiilor Legii nr. 171/2010, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru considerentele ce urmează.

24. Curtea reține că art. 21, la lit. a)–k), stabilește faptele ce constituie contravenții silvice în domeniul controlului aplicării normelor privind circulația materialelor lemnoase, al depozitelor și instalațiilor de prelucrare a lemnului, astfel cum rezultă din denumirea capitolului în care articolul menționat este așezat (cap. VII) și, de asemenea, Curtea observă că în același articol se face referire la *„normele privind circulația materialelor lemnoase în vigoare”* în cuprinsul dispozițiilor de la lit. a), e), h) și i).

25. Totodată, Curtea reține că, în capitolul I — *Dispoziții generale* — al Legii nr. 171/2010, la art. 2 se arată că *„în înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații [...]”,* stabilindu-se că expresia *„norme privind circulația materialelor lemnoase”* are înțelesul de *„norme referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund prevăzute la art. 73 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare”*.

26. Potrivit art. 73 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008, „normele referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.” Așadar, circulația și comercializarea materialelor lemnoase și, implicit, documentele de proveniență a materialelor lemnoase, conținutul, modelul acestora și modul de completare și eliberare a lor sunt prevăzute în normele referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, aprobate prin hotărâre de Guvern.

27. În continuare, Curtea reține că normele privind circulația materialelor lemnoase aplicabile la momentul constatării contravenției în prezenta cauză sunt Normele din 27 august 2008 referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 996 din 27 august 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 9 septembrie 2008. Din cuprinsul acestora, Curtea reține că modelul și conținutul formularelor de aviz de însoțire sunt reglementate prin anexele nr. 1 și 2 la norme, iar în art. 4 alin. (11) și în art. 6 din norme se stabilește modalitatea de completare a avizelor de însoțire.

28. Așadar, având în vedere cele arătate, Curtea reține că atâta vreme cât Legea nr. 171/2010 face trimitere în chiar cuprinsul său la „normele privind circulația materialelor lemnoase în vigoare”, ce trebuie respectate în materie de proveniență, circulație și comercializare a materialelor lemnoase, de asemenea dispozițiile de lege criticate regăsindu-se în capitolul privind controlul aplicării normelor privind circulația materialelor lemnoase, persoana obligată să respecte regimul juridic privind completarea și eliberarea avizelor de însoțire a materialelor lemnoase nu se poate prevala de necunoașterea legii pentru a justifica o eventuală eliberare și completare necorespunzătoare a documentelor de proveniență a materialelor lemnoase (*nemo censetur ignorare legem*) și nici nu poate invoca o lipsă de claritate a normelor criticate.

29. Obiectul de reglementare al Legii nr. 171/2010 îl constituie stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în concret, descrierea faptelor ce constituie contravenții silvice și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea, iar nu modul de completare și eliberare a avizelor de însoțire a materialelor lemnoase, trimiterea din actul normativ menționat la „normele privind circulația materialelor lemnoase

în vigoare” fiind suficient de clară, astfel încât „să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultantă de specialitate — să își corecteze conduita”, mai mult având în vedere și faptul că, în această materie, persoanele vizate efectuează în mod obișnuit acte de comercializare a materialelor lemnoase. De altfel, în materia clarității și previzibilității unui text de lege, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mod constant, statuând că, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formularelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație (de pildă, Hotărârea din 11 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31).

30. Totodată, Curtea reține că, în prezent, „normele privind circulația materialelor lemnoase în vigoare” sunt Normele din 4 iunie 2014 referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 470 din 4 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 10 iunie 2014. Având în vedere că, potrivit art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 470/2014, pentru urmărirea trasabilității lemnului recoltat din păduri și pentru furnizarea de informații statistice s-a instituit un Sistem informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase (SUMAL), a cărui utilizare este obligatorie și pentru toți operatorii și comercianții care recoltează, depozitează, prelucrează, comercializează sau efectuează operațiuni de import-export cu materiale lemnoase [pomii de Crăciun făcând parte din categoria materialelor lemnoase potrivit art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 470/2014], această categorie de „profesioniști”, astfel cum îi numește actul precitat, trebuie să manifeste o mai mare diligență în a cunoaște legislația aplicabilă operațiunilor comerciale pe care le derulează cu materiale lemnoase.

31. Pentru toate aceste considerente, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor și, pe cale de consecință, nici celor referitoare la dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Tod Nic Prodcum” — S.R.L. în Dosarul nr. 132/233/2014 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 21 lit. d) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2015 pentru Societatea „Complexul Energetic
Hunedoara” — S.A., aflată sub autoritatea
Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii
și Mediului de Afaceri**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea „Complexul Energetic Hunedoara” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
SORIN MIHAI CÎMPEANU

Contrasemnează:

Ministrul energiei, întreprinderilor mici și
mijlocii și mediului de afaceri, interimar,
Andrei Dominic Gereă

Ministrul finanțelor publice, interimar,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
interimar,

Rovana Plumb

MINISTERUL ENERGIEI, ÎNTREPRINDERILOR MICI ȘI MIJLOCII ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Societatea „Complexul Energetic Hunedoara” — S.A.

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2015

– mii lei –

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	618.249
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	596.776
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	21.473
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	1.022.726
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	995.845
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	312.660
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	33.447
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	414.331
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	310.809
		C1 ch. cu salariile	13	242.933
		C2 bonusuri	14	67.876
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	12.095
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	11.340
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	1.137
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	90.290
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	235.407
	2	Cheltuieli financiare	20	26.881
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	-404.477
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	186.601
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	186.601
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	5.691
	2	Nr. mediu de salariați total	49	6.351
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	4.014
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	3.188
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	94
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	1.654
	8	Plăți restante	55	577.844
	9	Creanțe restante	56	174.867

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 835542